

Ny Bokin'i Daniela — Iraika amby zato sy fito ambin'ny folo

Famoahana ny Lalànan'ny Alahady ho avy tsy ho ela: Fandinihana ara-Tandindona momba ny Famantarana handosirana

Jeff Pippenger
2024-03-05

Nampahafantarina'i Rahavavy White fa ny lalàna alahady izay ho avy tsy ho ela no ilay “famantarana” izay nasehon'ny tandindon'ny tafik'i Roma nanodidina an'i Jerosalema tamin'ny taona 66; ary amin'izany dia ambarany koa ny fisian'ny antokon'olona manana maso nefa tsy mahita, ary manana sofina nefa tsy mandre.

“Ny mandrakizay dia mivelatra eo anoloantsika. Efa hoesorina ny efitra lamba. Isika izay mitana izao toerana manetriketrika sy feno andraikitra izao, inona no ataontsika, inona no saintsaintsika, no mahatonga antsika hifikitra amin'ny fitiavantsika feno fitiavan-tena ny fiadanana, raha mbola very manodidina antsika ny fanahy? Efa nanjary mafy fo tanteraka va ny fontsika? Tsy mahatsapa na mahatakatra va isika fa manana asa hotanterahina ho famonjena ny hafa? Ry rahalahy, isan'ireo manana maso nefa tsy mahita, ary manana sofina nefa tsy mandre va ianareo? Moa zava-poana va no nanomezan'Andriamanitra anareo fahalalana ny sitrapony? Moa zava-poana va no nandefasany fampitandremana misesy ho aminareo? Mino ny fanambaran'ny fahamarinana mandrakizay momba izay efa ho tonga amin'ny tany va ianareo, mino va ianareo fa mihantona eo ambonin'ny olona ny fitsaran'Andriamanitra, nefa mbola afaka mipetraka am-piadanana ihany, malaina, tsy miraharaha, tia fahafinaretana?”

“Tsy izao no fotoana ho an'ny vahoakan'Andriamanitra hametrahany ny fitiavany na hanangonany ny harenany eto amin'izao tontolo izao. Tsy lavitra intsony ny fotoana izay, tahaka ireo mpianatra tany am-piandohana, no hanerena antsika hitady fialofana any amin'ny toerana laho sy mitokana. Tahaka ny nanaovan'ny fahirano an'i Jerosalema tamin'ny alalan'ny tafika romana ho famantarana ny handosiran'ny Kristiana tany Jodia, dia ho fampitandremana ho antsika koa ny fandraisan'ny firenentsika fahefana amin'ny famoahana didy mampanankery ny sabata papaly. Amin'izay fotoana izay dia ho tonga ny fotoana hialana amin'ny tanàna lehibe, ho fiomanana amin'ny hialana amin'ny tanàna madinika kokoa hankany amin'ny fonenana mitokana any amin'ny toerana miafina eny an-tendrombohitra.” Testimonies, boky faha-5, 464.

Ny lalànan'ny Alahady ho avy tsy ho ela any Etazonia no famantarana fampitandremana (sign), “hialana amin'ireo tanàna lehibe, ho fiomanana amin'ny hialana amin'ireo tanàna madinika kokoa hankany amin'ny trano mitokana any amin'ny toerana mangingina eny an-tendrombohitra.” Ny Advantisma Laodiseana dia amin'ny ankapobeny tsy mahafantatra fa ny krizin'ny lalànan'ny Alahady any Etazonia no manatanteraka ilay “famantarana” resahina ao amin'ny The Great Controversy. Aseho mialoha amin'ny alalan'ilay “famantarana” eo am-piandohan'ireo telo taona sy tapany izany. Ilay “famantarana” izay tanteraka tamin'ny fahirano voalohany an'i Jerosalema,

izay nitranga tamin'ny taona 66, no tandindon'ily “ensign” izay atsangana amin'ily lalànan'ny Alahady ho avy tsy ho ela.

Ny fandravana tena izy an'i Jerosalema dia notanterahin'i Titosy tamin'ny taona 70 taor. J.K., ary ny fahirano nataon'i Titosy dia efa voatandindonina mialoha tamin'ny fahirano nataon'i Kestiosy tamin'ny taona 66 taor. J.K., satria i Jesosy dia mandrakariva manazava ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'ny zavatra iray. Ny fahirano voalohany nataon'i Kestiosy no ilay “famantarana” nomen'i Jesosy handosirana, fa tsy ny fahirano nataon'i Titosy. Ny iray dia ny fahirano tany am-piandohana, ary ny iray kosa dia ny fahirano tany am-piafarana.

“Tsy nisy na dia Kristiana iray aza maty tamin'ny fandravana an'i Jerosalema. Efa nomen'i Kristy fampitandremana ny mpianany, ary izay rehetra nino ny teniny dia niambina ny famantarana nampanantenaina. ‘Ary raha hitanareo Jerosalema voahodidin'ny miaramila,’ hoy Jesosy, ‘dia fantaro fa efa akaiky ny fandravana azy. Ary amin'izany aoka izay any Jodia handositra ho any an-tendrombohitra; ary aoka izay ao afovoan-tanàna hiala eo.’ Lioka 21:20, 21. Rehefa avy nanodidina ny tanàna ny Romanina teo ambany fitarihan'i Cestius, dia nandao tampoka ny fahirano izy ireo, tamin'ny fotoana izay toa nety indrindra hanaovana fanafihana avy hatrany. Ireo voahodidina, izay namoy fo ny amin'ny fahombiazan'ny fanoherana, dia saika hitolo-batana, raha nosintonin'ily jeneraly romanina ny tafiny, nefa tsy nisy antony hita mazava akory. Kanefa ny fitarihan'Andriamanitra feno famindram-po no nifehy ny zava-nitranga ho amin'ny soa ho an'ny olony. Efa nomena ilay famantarana nampanantenaina ireo Kristiana niandry, ary ankehitriny dia nomena fahafahana izay rehetra nety hankatò ny fampitandreman'ny Mpamonjy. Nalahatra sy nofehezina toy izany ny zava-nitranga ka tsy hisy na ny Jiosy na ny Romanina hanakana ny fandosiran'ny Kristiana. Raha vao nihemotra i Cestius, dia nivoaka avy tao Jerosalema ny Jiosy ka nanenjika ny tafiny nihataka; ary raha samy variana tanteraka tamin'izany ny roa tonta, dia nanana fotoana handaozana ny tanàna ny Kristiana. Tamin'izany fotoana izany koa dia efa voadio tamin'ny fahavalo ny tany, dia ireo izay mety ho niezaka hisakana azy ireo teny an-dalana. Tamin'ny fotoanan'ny fahirano, dia tafangona tao Jerosalema ny Jiosy hitandrina ny Fetin'ny Tabernakely, ka noho izany ireo Kristiana nanerana ny tany dia afaka nandositra tsy nisy nanelingelina. Tsy niandry ela izy ireo fa nandositra ho any amin'ny toerana azo antoka—dia ny tanànan'i Pella, any amin'ny tanin'i Perea, any an-dafin'i Jordana.” Ilay Hery Mifanandrina Lehibe, 30.

Ny fahirano an'i Jerosalema nataon'i Cestius tamin'ny taona 66 no nanatanteraka ilay “famantarana” fampitandremana izay noraketin'i Kristy ho an'ny Kristiana tamin'izany tantara izany; fa ny fahirano nataon'i Titosy tamin'ny taona 70 taor. J.K. kosa dia tsy nanome “famantarana” handosirana. Tamin'izany fahirano izany dia tsy nisy Kristiana intsony tao an-tanàna, ary io fahirano farany io no nitarika ho amin'ny fandravana an'i Jerosalema; ary tamin'ny fandravana an'i Jerosalema dia “tsy nisy Kristiana iray akory maty,” fa efa nandositra tany am-piandohan'ny tantara ny Kristiana.

Ny tafika jiosy, raha nanenjika an'i Cestius sy ny tafiny, dia namely ny vodilaharany tamin-katezerana mafy loatra ka saika handringana azy tanteraka. Tamin'ny fahasaratana lehibe vao nahavita nihemotra ny Romana. Saika tsy nisy fatiantoka ny Jiosy, ary nony niaraka tamin'ny babo azony dia niverina tamim-pandresena ho any Jerosalema. Kanefa io

fahombiazana hita maso io dia tsy nitondra afa-tsy loza ho azy ireo. Nampiditra tao anatin'ny ilay fanahin'ny fanoherana mafy loha ny Romana izany, izay tsy ela dia nitondra fahoriana tsy hay tononina teo amin'ny tanàna voatondro ho amin'ny fandranganana.

“Mahatsiravina ny loza nanjo an'i Jerosalema rehefa nohazavain'i Titosy indray ny fahirano. Nohodidininina ny tanàna tamin'ny andro Paska, fony Jiosy an-tapitrisany no nivory tao anatin'ny mandany.” Ny Hery Ifanandrinana, 31.

Hatramin'ny Fetin'ny Tabernakely tamin'ny taona 66 ka hatramin'ny Paska tamin'ny taona 70 dia telo taona sy tapany, izay ara-paminaniana dia arivo sy roanjato sy enimpolo andro. Hatramin'ny taona 66 ka hatramin'ny taona 70 dia nohitsakitsahin'i Roma jentilisa ny fitoerana masina sy ny antokony, tahaka ny nanitsakitsahan'i Roma papaly ny tanàna masina nandritra ny roa amby efa-polo volana, hatramin'ny taona 538 ka hatramin'ny 1798.

Fa ny kianja izay eo ivelan'ny tempoly dia avelao hivoaka, ary aza refesina; fa nomena ny Jentilisa izany; ary ny tanàna masina dia hohitsakitsahiny mandritra ny roa amby efapolo volana. Apokalypsy 11:2.

Samy nanitsakitsaka an'i Jerosalema nandritra ny roa ambin'ny folo hetsy sy enim-polo andro (taona) na Roma jentilisa na Roma papaly, ka izany no manondro fa i Roma maoderina dia hanitsakitsaka an'i Jerosalema ara-panahy amin'ny andro farany mandritra ny fe-potoana an'ohatra roa ambin'ny folo hetsy sy enim-polo andro. Hanomboka izany fe-potoana an'ohatra izany amin'ny lalàna Alahady izay ho avy tsy ho ela any Etazonia, rehefa sitrana ilay ratra mahafaty.

Ary hitako ny iray tamin'ny lohany toy ny voan'ny ratra mahafaty; nefa sitrana ny ratra mahafaty azy; ary gaga nanaraka ilay bibidia izao tontolo izao rehetra izao. Ary niankohoka teo anatrehan'ny dragona izay nanome fahefana ho an'ny bibidia izy; ary niankohoka teo anatrehan'ny bibidia izy ka nanao hoe: Iza no tahaka ilay bibidia? ary iza no mahay miady aminy? Ary nomena vava hiteny zava-dehibe sy fitenenan-dratsy izy; ary nomena fahefana haharitra roa amby efapolo volana izy. Apokalypsy 13:3–5.

Ny roa amby efa-polo volana ara-tandindona amin'ny fanenjehana nataon'ny fahefana papaly no “ora” amin'ny krizin'ny lalàn'ny Alahady. Io “ora” io dia manomboka amin'ny “famantarana” (ny faneva), ary mifarana amin'ny “famantarana.” Ny “famantarana” dia ny faneva amin'ny fotoanan'ny lalàn'ny Alahady, ka hampandositra izay Kristiana mbola ao Babylona ho any amin'ny tendrombohitra masina be voninahitra izay nasandratra (nainga ambony) noho ny havoana hafa rehetra.

Ary amin'ny andro farany dia hiseho izao: ny tendrombohitry ny tranon'i Jehovah haorina eo an-tampon'ny tendrombohitra, ary hasandratra ho ambonin'ny havoana; ary ny firenena rehetra hikorianina ho eo aminy. Ary maro ny olona handeha ka hanao hoe: Avia hianareo, ary aoka isika hiakatra ho any an-tendrombohitry Jehovah, ho any an-tranon'Andriamanitr'i Jakoba; ary hampianatra antsika ny lalany Izy, ka handeha amin'ny alehany isika; fa avy ao Ziona no hivoahan'ny lalàna, ary ny tenin'i Jehovah avy any Jerosalema. Isaia 2:2, 3.

Ny fandositra niala tao an-tanàna noho ny didy nampihatra ny fiankohofana amin'ny Alahady dia nanehoana mialoha tamin'ny alalan'ny fandositra ny Kristiana tamin'ny taona 66, ary koa tamin'ny fandositra ny fiangonana tamin'ny taona 538, izay nandositra nankany an-efitra.

Dia nandositra ho any an-efitra ravehivavy, izay manana fitoerana voaomana avy amin'Andriamanitra ho azy, mba hamahanana azy any mandritra ny arivo sy roanjato ary enim-polo andro. Apokalypsy 12:6.

Ny fandravana an'i Jerosalema, hatramin'ny fahirano voalohany ka hatramin'ny fahirano farany, dia naharitra telo taona sy tapany; nefa nisy hafatra fampitandremana momba ny fandravana ho avy nomena nandritra ny fito taona, dia telo taona sy tapany talohan'ny fahirano voalohany ary telo taona sy tapany taorian'izany.

“Ny famanianana rehetra nomen'i Kristy momba ny fandravana an'i Jerosalema dia tanteraka hatramin'ny antsihirany rehetra. Ny Jiosy dia niaina ny fahamarinan'ny teniny fampitandremana hoe: ‘Fa izay famarana ampiasainareo no hamarana ho anareo indray.’ Matio 7:2.

“Niseho ny famantarana sy fahagagana, izay nampitandrina mialoha ny loza sy ny fandranganana. Teo afovoan'ny alina dia nisy hazavana tsy araka ny mahazatra namirapiratra teo ambonin'ny tempoly sy ny alitara. Teo amin'ny rahona tamin'ny filentehan'ny masoandro dia toy ny voasary sary ny kalesy sy ny lehilahy mpiady, mivory hatrika ady. Natahotra mafy ireo mpisorona izay nanompo tamin'ny alina tao amin'ny fitoerana masina noho ny feo mistery; nihorohoro ny tany, ary nisy feo maro be re niantso hoe: ‘Andeha isika hiala eto.’ Ilay vavahady lehibe atsinanana, izay mavesatra loatra ka zara raha voahidin-dehilahy roapolo, ary izay nohamafisina tamin'ny hidim-by goavana niraikitra lalina tao amin'ny fanambanin'ny vato mafy, dia nivoha tamin'ny misasakalina, tsy nisy hery hita maso nanokatra azy.—Milman, *The History of the Jews*, boky 13.”

“Nandritra ny fito taona dia nisy lehilahy iray tsy nitsahatra niakatra sy nidina teny an-dalamben'i Jerosalema, nanambara ireo loza hanjo ny tanàna. Na andro na alina dia nihira tsy an-kijanona ilay fisaonana mahatsiravina izy hoe: ‘Feo avy any atsinanana! feo avy any andrefana! feo avy amin'ny rivotra efatra! feo manohitra an'i Jerosalema sy manohitra ny tempoly! feo manohitra ny mpampakatra sy ny ampakarina! feo manohitra ny vahoaka rehetra!’—Ibid. Nogadraina sy nokapohina ity olon-kafa kely hafahafa ity, nefa tsy nisy fitarainana nivoaka tamin'ny molony. Ho valin'ny fanaratsiana sy ny fampahoriana dia izao ihany no navaliny: ‘Loza, loza ho an'i Jerosalema!’ ‘loza, loza ho an'ny mponina ao aminy!’ Tsy nitsahatra ny antso fampitandremanany mandra-pahafatiny tamin'ny fahirano izay efa nambarany mialoha.” *The Great Controversy*, 29, 30.

Ny fandravana farany an'i Jerosalema ara-bakiteny tamin'ny taona 70 dia nialohavan'ny “famantarana sy fahagagana” izay nanondro “loza sy fandranganana.” Ireo “famantarana” fampitandremana dia naseho nandritra ny telo taona sy tapany talohan'ny fahirano voalohany sy nandritra ny telo taona sy tapany izay nitarika ho amin'ny fandravana. Ny “famantarana” (amin'ny endrika maro) izay nanondro ny fandravana ho avy dia tsy ilay “famantarana” fampitandremana handositra, fa fanambarana ny hifaranan'ny fotoam-pahasoavana atsy ho atsy.

Tamin'ny fanitsakitsahana an'i Jerosalema ara-panahy nanomboka tamin'ny 538 ka hatramin'ny 1798, ny “famantarana” ho fampitandremana handositra dia ny fotoana izay nisehoan'ilay fahavetavetana mahatonga fandravana, dia rehefa “naseho” “izany lehilahin'ny ota” izany, amin'ny maha-“zanaky ny fahaverezana” azy; “Izay manohitra sy manandratra ny tenany ho ambonin'izay rehetra atao hoe Andriamanitra, na ivavahana; ka dia mipetraka ao amin'ny tempolin'Andriamanitra tahaka an'Andriamanitra izy ka maneho ny tenany ho Andriamanitra.”

Koa rehefa hitanareo ny fahavetavetana mahatonga fandravana, izay nolazain'i Daniela mpaminany, mijoro eo amin'ny fitoerana masina, (izay mamaky, aoka izy hahafantatra.) Matio 24:15.

Rehefa fantatry ny Kristiana tamin'izany tantara izany io “famantarana” io, dia nandositra nankany an-efitra izy ireo nandritra ny enin-jato amby arivo sy roanjato taona.

Nitaky tolona mafy sy faran'izay henjana ho an'izay te-ho mahatoky, mba hijoro tsy ho voahozongozona manoloana ny fitaka sy ny fahavetavetana izay nofonosina fitafian'ny mpisorona ka nampidirina tao amin'ny fiangonana. Tsy nekena ho fenitry ny finoana ny Baiboly. Ny fampianarana momba ny fahafahana ara-pivavahana dia nantsoina hoe heresy, ary izay nanohana azy dia nankahalaina sy noraràna.

“Taorian'ny ady naharitra sy mafy dia nanapa-kevitra ilay vitsy mahatoky fa handrava ny firaisana rehetra amin'ilay fiangonana nihemotra, raha mbola mandà ihany izy tsy hanafaka ny tenany amin'ny lainga sy ny fanompoan-tsampy. Hitan'izy ireo fa tena nilaina tokoa ny fisarahana raha te hankatò ny tenin'Andriamanitra izy ireo. Tsy sahy nandefitra tamin'ireo fahadisoana mahafaty ny fanahiny izy, na nametraka ohatra izay hampidi-doza ny finoan'ny zanany sy ny zanak'izy ireo. Mba hiantohana ny fiadanana sy ny firaisan-tsaina dia vonona izy ireo hanao izay fandeferana rehetra mifanaraka amin'ny tsy fivadihana amin'Andriamanitra; nefa tsapany fa na dia ny fiadanana aza dia ho lafo loatra raha vidina amin'ny fanaovana sorona ny foto-kevitra. Raha ny firaisana no tsy azo antoka afa-tsy amin'ny alalan'ny fampandefitra ny fahamarinana sy ny fahitsiana, dia aleo hisy ny tsy fitovian-kevitra, ary eny, na dia ady aza.” The Great Controversy, 45.

Rehefa nanakaiky ny fiafaran'ireo arivo sy roanjato sy enim-polo taona nisian'ny fanenjehana nataon'ny fahefana papaly, dia nisy “famantarana” (amin'ny endrika milaza maro); ary tahaka ny tamin'ireo “famantarana” tamin'ny faran'ireo arivo sy roanjato sy enim-polo andro izay nanitsakitsahan'i Roma jentilisa an'i Jerosalema ara-bakiteny, dia tsy famantarana handosirana ireo “famantarana” ireo.

Ny Mpamonjy dia manome famantarana ny fihaviany, ary mihoatra noho izany, dia mamaritra ny fotoana hisehoan'ny voalohany amin'ireo famantarana ireo Izy hoe: “Ary vetivety rehefa afaka ny fahoriana tamin'izany andro izany, dia hohamaizinina ny masoandro, ary ny volana tsy hanome ny hazavany, ary ny kintana hiaraka avy any an-danitra, ary ny herin'ny lanitra dia hohozongozonina; ary amin'izay dia hiseho eo amin'ny lanitra ny famantaran'ny Zanak'olona; ary amin'izay dia hitomany ny firenena rehetra ambonin'ny tany, ary hahita ny Zanak'olona avy eo amin'ny rahon'ny lanitra amin-kery sy voninahitra lehibe izy. Ary Izy haniraka ny anjelin'ny fanenon-trômpetra mafy, ary izy hanangona ny olom-boafidiny

avy amin'ny rivotra efatra, hatramin'ny faran'ny lanitra iray ka hatramin'ny faran'ny lanitra hafa.”

“Tamin'ny fiasaran'ilay fanenjehana lehibe nataon'ny fahefana papaly, hoy Kristy, dia hohamaizinina ny masoandro, ary tsy hanome ny fahazavany ny volana. Manaraka izany, dia hianjera avy any an-danitra ny kintana. Ary hoy Izy: ‘Mianara fanoharana amin'ny aviavy; raha mbola malefaka ny rantsany ka mamoka ravina, dia fantatrareo fa akaiky ny fahavaratra; dia tahaka izany koa ianareo, raha mahita izany zavatra rehetra izany, dia aoka ho fantatrareo fa akaiky Izy, eo am-baravarana mihitsy aza.’ Matio 24:32, 33, sisinteny.”

“Kristy dia nanome famantarana ny amin'ny fihaviany. Ambara mazava fa azontsika fantarina rehefa akaiky Izy, dia eo am-baravarana mihitsy aza. Hoy Izy ny amin'izay mahita ireo famantarana ireo: ‘Tsy ho lany ity taranaka ity mandra-pahatanterak'ireo zavatra rehetra ireo.’ Efa niseho ireo famantarana ireo. Koa ankehitriny dia fantatsika amin'ny fahazoana antoka fa efa akaiky ny fihavian'ny Tompo. ‘Ny lanitra sy ny tany ho levona,’ hoy Izy, ‘fa ny teniko tsy mba ho levona.’” Ilay Fitiavana Mandrakizay, 631, 632.

Rehefa hifarana “ireo telo taona sy tapany nitsahiran'i Jerosalema” teo ambanin'ny fanitsakitsahan'i Roma papaly, dia nisy andiana “famantarana” izay nanondro ny fihavian'i Kristy sy nampiditra ny tantaran'ny Millerita. Ny tantaran'ny Millerita dia haverina indray araka ny litera indrindra amin'ny andro farany. Ireo “famantarana” ireo, izay niseho “teo amin'ny famaranan'ny fanenjehana papaly lehibe,” dia efa naseho mialoha tamin'ny alalan'ireo “famantarana” izay niseho teo amin'ny fifaranan'ireo telo taona sy tapany nanitsakitsahana an'i Jerosalema tamin'ny taona 66 ka hatramin'ny 70 nataon'i Roma jentilisa. Koa noho izany, mifototra amin'ny vavolombelona roa, dia hisy “famantarana” ny faneva izay atsangana amin'ny ora isehoan'ilay horohoron-tany lehibe, izay famantarana fampitandremana handosirana ao amin'ny tantaran'i Roma maoderina; ary hisy koa “famantarana” amin'ny endrika maro izay miseho eo amin'ny famaranan'ny vanim-potoanan'ny fanenjehan'i Roma maoderina amin'ny andro farany.

Hotohizantsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ity fianarana ity.

“Vakio ny toko faha-21 ao amin'ny Lioka. Ao no anomezan'i Kristy izao fampitandremana izao: ‘Tandremo ny tenanareo, fandrao ny fonareo mavesatry ny fihinanam-be loatra sy ny fahamamoana ary ny fiahiana izao fiainana izao, ka ho tonga aminareo tampoka izany andro izany. Fa tahaka ny fandrika no hahatongavany amin'izay rehetra monina ambonin'ny tany rehetra. Koa miambena ianareo, ary mivavaha mandrakariva, mba hatao ho mendrika handositra izany rehetra izany sy hitsangana eo anatrehan'ny Zanak'olona’ (Lioka 21:34–36).”

“Ny famantarana ny andro dia tanteraka eo amin'izao tontolontsika izao, kanefa ny fiangonana amin'ny ankapobeny dia aseho ho sondrian-tory. Moa tsy tokony handray fampitandremana avy amin'ny fanandraman'ireo virijina adala va isika, izay, raha tonga ny antso hoe: ‘Indro, avy ny mpampakatra; mivoaha hitsena azy ianareo,’ dia nahita fa tsy nanana diloilo tao anatin'ny jirony izy? Ary raha nandeha hividy diloilo izy, dia niditra ho amin'ny fanasana fampakaram-bady niaraka tamin'ireo virijina hendry ny mpampakatra, ka nakatona ny varavarana. Rehefa tonga teo amin'ny efitrano fanasana ireo virijina adala, dia nahazo fandavana tsy nampoizina izy. Ny tompon'ny fanasana dia nanambara hoe: ‘Tsy fantatro

ianareo.' Ka navela hijanona teo ivelany izy, teny an-dalambe foana, tao amin'ny haizin'ny alina." Manuscript Releases, boky 15, 229.